

РЕШЕНИЕ

№ 2801

гр. София, 25.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 02.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **320** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.40 , ал.1 ЗДОИ.

Образувано е по жалба от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков, срещу Решение №СОА 17-РИ09-301/10.12.2017г. на директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, в частта му, с която се отказва достъп до поисканата с т.1 и т.3 от заявление за достъп до обществена информация с вх.№СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. обществена информация. В жалбата се твърди, че административният орган не е съобразил наличието на надделяващ обществен интерес. Иска се решението в обжалваната му част да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган със задължителни указания за предоставяне на информацията. Претендира се за направените по делото съдебни разноски.

В с.з. жалбоподателят Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, р.пр., не се представлява. В представено по делото писмено становище от пълномощника му адв.Иванов се поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, чрез процесуалния си представител юриск.Димитров, изразява становище за неоснователност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заповед №СО-СОС-РД-09-1/04.02.2013г. на председателя на СОС, Станислава Стоянова - директор на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“ е определена да взема решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до искана обществена информация.

С т.1 и т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх. №СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. на Столична община Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представявано от председателя си Юлиан Чолаков, е поискало от кмета на Столична община да му се предостави информация, отнасяща се за периода 01.01.2017г. до датата на вземане на решение по заявлението относно:

- заведени в СО разходи за възнаграждения за адвокатски консултации и процесуално представителство на СОС пред съдилищата, както и конкретно пред АССГ по **адм.д.№5022/2017г.**, вкл. разходи към адвокатско дружество „Георгиев, Тодоров и Ко“ /т.1 от заявлението/;

- фактическата причина, правото основание, автора на преценката и писмения акт с приложенията към него, с който е взето решение за процесуално представителство на СОС по **адм.д.№5022/2017г.** на АССГ да не се ползват общински юрисконсулти, а да се наемат адвокати /т.3 от заявлението/.

В заявлението е поискано в случай, че кметът на общината не разполага с поисканата информация, същото да се изпрати по компетентност на председателя на СОС.

С писмо от 17.02.2017г. във връзка със запитване относно предоставяне на съгласие от Адвокатско дружество „Георгиев, Тодоров и Ко“ за разкриване на информация по ЗДОИ относно сключения между СО и дружеството договор за правни услуги, такова съгласие е отказано. Посочено е, че съдържанието на договора е конфиденциално, както и че отношенията на страните по него се ползват със закрилата по чл.33, ал.2 от Закона за адвокатурата.

С Решение №С. 17-РИ09-301/10.12.2017г. на директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, се отказва достъп до поисканата със заявление с вх.№СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. обществена информация. Изложени са мотиви, че описаната информация не е такава по чл.2, ал.1 ЗДОИ, както и че е неясно формулирана; а за част от информацията, която касае адвокатско дружество „Георгиев, Тодоров и Ко“ третото лице изрично е изразило своето несъгласие за предоставянето ѝ, като се е позовало на включената в договора между адвокатското дружество и СО клауза за конфиденциалност, както и на чл.33, ал.2 ЗАдв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, инициирало административното производство; като доколкото по делото липсват доказателства относно дата на съобщаване на оспореното решение на жалбоподателя, следва

да се приеме, че жалбата е подадена в срок, т.е. тя е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - директор на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, оправомощен за това на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ със заповед №СО-СОС-РД-09-1/04.02.2013г. на председателя на СОС. Решението е писмено, в съответствие с разпоредбите на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ – спазени са изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив. Т.е. решението не е нищожно.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Безспорно е в случая, че органът, до който очевидно съгласно чл.32, ал.1 ЗДОИ кметът на общината е препратил адресираното до него заявление по чл. 24 ЗДОИ – СОС е задължен субект по смисъла на чл. 3 с. 3. По принцип, предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл. 9 ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано/препратено до задължен субект по смисъла на 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени налице ли са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

В конкретния случай, при проверката си за допуснати процесуални нарушения и за съответствие с материалния закон, съдът съобрази следното:

Мотивите на органа за постановения отказ са няколко – че търсената информация не е конкретизирана; че не е такава по чл.2, ал.1 ЗДОИ; че липсва съгласие от трето лице, доколкото информацията се отнася до сключени договори за правни услуги; и че не е налице надделяващ обществен интерес по отношение на търсената информация.

Съгласно чл. 29, ал.1 ЗДОИ, в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Срокът по чл. 28, ал. 1 започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация; като ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане/ал.2/. В тази връзка и по повод мотивите в оспорения акт, че поисканата с т.1 от заявлението информация не е конкретизирана, следва да се отбележи, че това обстоятелство е основание да се поиска от

заявителя да уточни искането си, а не за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до нея. Предвид това, ако административният орган счита, че искането е неясно – напр. не е ясно дали се търси информация за размера на вземанията - общо или по отделни кредитори или дела; дали се иска информация за конкретните изпълнители по сключени договори за правни консултации и процесуално представителство на СОС пред съдилищата; съответно информация по сключени договори, за предявени за плащане вземания по такива, за счетоводно отразени или за вече изплатени; или друго, то на жалбоподателя следва да се укаже да уточни искането си съгласно чл.29, ал.1 ЗДОИ, и едва, ако не стори това –заявлението да се остави без разглеждане.

По дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Според регламентацията в чл.9 от ЗДОИ обществената информация е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация, съгласно чл. 11 ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В случая, поисканата информация касае поети финансови задължения от СО във връзка с ползвани от СОС правни услуги, т.е разходване на средства от общинския бюджет, която информация съдът намира, че представлява обществена служебна информация по смисъла на чл.2 и чл.11 чл.2 ЗДОИ.

Не се спори по делото, че исканата информация по т.1 от заявлението се намира при ответника, който е задължен субект по чл.3 ЗДОИ.

Спорно е по делото дали е налице основание за отказ да се предостави информацията поради изразеното изрично несъгласие в изпълнена процедурата по чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ от адвокатското сдружение, с което е сключен договор за правни услуги; както и налице ли е надделяващ обществен интерес по отношение на търсената информация.

Съгласно чл. 31 ЗДОИ, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, се иска съгласието на това лице. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по чл.31, ал.2 или при изричен отказ да

се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице /ал.4/.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, по чл. 17 от ЗДОИ обаче се изисква първо установяване че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл. 17, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ЗДОИ). Законът обаче сам предвижда изключение от този общ принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на §1, т. 5 от ДР ЗДОИ, когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал.1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. „Надделяващ обществен интерес“ е налице, и когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§1, т. 6 от ДР ЗДОИ/.

С тези норми законодателят е създал оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Посочената презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. Т.е., за да се приложи хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ не е достатъчно да липсва съгласието на третото лице, но и да е обосновано с конкретни

факти по какъв начин са засегнати негови интереси и съотнасянето им към обществения интерес от достъп до тази информация. Последното и при условията на посочената по-горе презумпция поставя в тежест на задължения по ЗДОИ субект е да обоснове засягането на интереси на трети лица и отсъствието на надделяващ обществен интерес. В оспореният акт, в разрез с процесуалните правила относно разпределяне на докателствената тежест, декларативно е посочено, че не са налице предвидените хипотези на §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Липсва каквато и да е аргументация, какви конкретно интереси на третото лице, би засегнало предоставянето на информацията, съответно - защо търсената информация не попада в обхвата на хипотезата на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ.

Настоящия съдебен състав приема, че така определената по т.1 от заявлението информация попада в приложното поле на § 1, т. 5, б. „е“ от ДР на ЗДОИ - когато сведенията и данните са свързани със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. Съответно – недопустима е и в противоречие на ЗДОИ е твърдяната клауза за конфиденциалност в сключения договор за правни услуги.

Издателят на оспореното решение мотивира своя отказ по решението и с чл. 33 от Закона за адвокатурата. Съдът обаче намира, че доколкото информацията е поискана от задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, а не от адвоката, посочената правна разпоредба е неотнормисима в случая.

С оглед изложеното, процесното решение, в частта му относно т.1 от заявлението, следва да се отмени като ненадлежно мотивирано и издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на административнопроизводствените правила. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа, за постановяване на ново решение, при съобразяване с мотивите на настоящото решение. Съгласно чл.174 АПК следва да се определи срок за новото произнасяне от страна на органа, като съдът счита, че това следва да стане в 14-дневен срок от постъпване на преписката при административния орган в изпълнение на влязлото в сила решение.

По отношение на оспореното решение в частта му по т.3 от заявлението - фактическата причина, правото основание, автора на преценката и писмения акт с приложенията към него, с който е взето решение за процесуално представителство на СОС по **адм.д. №5022/2017г.** на АССГ да не се ползват общински юрисконсулти, а да се наемат адвокати, обаче, съдът намира, че така поисканата информация представлява такава по чл.13, ал.2 ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) /т.1/; и съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от

негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи /т.2/. Доколкото търсената информация е за периода след 01.01.2017г., не намира приложение разпоредбата на ал.3, според която ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация. Предвид изложеното съдът намира, че жалбата срещу решението по т.3 от заявлението следва да бъде отхвърлена.

Относно претендираните от жалбоподателя разноски, с оглед изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, такива следва да и се присъдят в доказвания по делото размер – 10 лв. заплатена държавна такса за образуване и разглеждане на делото и половината от платеното адвокатско възнаграждение – 190лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172 и сл. от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №СОА 17-РИ09-301/10.12.2017г. на директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, В ЧАСТТА, с която се отказва достъп до поисканата обществена информация с т.1 от заявление с вх.№СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“ за произнасяне по т.1 от заявление с вх.№СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков, съобразно дадените в мотивите към решението на съда указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от постъпването на преписката при административния орган в изпълнение на влязло в сила решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков, срещу Решение №СОА 17-РИ09-301/10.12.2017г. на директора на Дирекция „Секретариат на Столичен общински съвет“, в частта с която се отказва достъп до поисканата обществена информация с т.3 от заявление с вх.№СОА17-ОИ94-185/27.11.2017г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Юлиан Чолаков, съдебни разноски в размер на 200лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: